

FAKTY: HYDRAZYNA

Szacuje się, że ok. 2,1 mln pracowników w UE jest narażonych na działanie hydrazyny. Główne drogi potencjalnego narażenia człowieka na działanie tej substancji obejmują połknięcie, wdychanie i kontakt przez skórę. Hydrazyna ma działanie rakotwórcze dla człowieka (jest zaliczona do grupy 2B przez IARC). Może spowodować zwiększenie ryzyka wystąpienia nowotworu płuc i jelita grubego oraz wykazuje potencjalną genotoksyczność.

Gdzie występują zagrożenia?

Obserwuje się, że narażenie na działanie hydrazyny występuje w przemyśle papierniczym, wojskowym i lotniczym oraz przy produkcji opon, gdzie hydrazyna jest produkowana lub wykorzystywana.

Więcej informacji na temat substancji

W temperaturze pokojowej hydrazyna przyjmuje postać bezbarwnej, oleistej cieczy o przenikliwym zapachu przypinającym zapach amoniaku. Miesza się z: alkoholem metylowym, etylowym, propylowym i butylowym, lekko miesza się z węglowodorami i węglowodorami fluorowcowanymi, a jest nierozpuszczalna w chloroformie i eterze. Stosuje się ją przede wszystkim jako pośredni produkt chemiczny do produkcji rolniczych substancji chemicznych i chemicznych środków porotwórczych, jako inhibitor korozji, środek chemiczny do uzdatniania wody oraz paliwo raketowe.

Objawy

Objawy ostrego (krótkotrwałego) narażenia na wysokie stężenia hydrazyny mogą obejmować: podrażnienie oczu, nosa i gardła, zawroty i bóle głowy, nudności, obrzęk płuc, drgawki i śpiączkę. Ostre narażenie może ponadto przyczynić się do uszkodzenia wątroby, nerek i centralnego układu nerwowego. Ciecz jest żrąca i może powodować kontaktowe zapalenie skóry. Długotrwałe narażenie może być przyczyną raka płuc lub jelita grubego.

Co możesz zrobić?

Wykonuj systematycznie prawidłowe pomiary narażenia, aby ustalić, kiedy należy podjąć odpowiednie działania. Sprawdź, czy pracownicy odpowiednio wcześniej zgłaszają objawy. Pracownicy muszą być świadomi skutków takiego rodzaju narażenia. Środki kontrolne obejmują stosowanie zamkniętych procesów, lokalnych wyciągów i wentylacji ogólnej. Inne zalecane praktyki w miejscu pracy obejmują: zapewnienie pracownikom informacji o zagrożeniach oraz szkoleń na ich temat, monitorowanie stężenia substancji chemicznych w powietrzu, zapewnienie oczomyjek i natrysków awaryjnych, mycie części ciała po zakończeniu zmiany roboczej oraz zakaz jedzenia, palenia tytoniu i picia w miejscach stosowania substancji chemicznych. Środki ochrony indywidualnej powinny obejmować maskę, okulary ochronne, nieprzepuszczalne rękawice i odzież. Środki ochrony indywidualnej należy stosować tylko w ostateczności, po wprowadzeniu wszelkich możliwych rozwiązań technicznych.

Materiały źródłowe: IARC, KE, EPA, CDC, NIOSH